

Виходить у Львові
щодня (крім неділь і
гр. кат. св'ят) о 5-ій
годні по полудні.

РЕДАКЦІЯ і
Адміністрація: улиця
Чарнецького ч. 19.

ПИСЬМА приймають
ся лиш франковані.

РУКОПИСИ
звертають ся лиш на
окреме жадані і за зго-
дженням оплати почт.

РЕКЛЯМАЦІЇ
безалечатані візьмі від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в бюрі дневників па-
саж Гавсмана 9 і в п.к.
Староствах на про-
вінці:

на цілий рік К 4-80
на пів року К 2-40
на чверть року К 1-20
місячно . . . К—40
Поодинокое число 2 с.

З поштовою пе-
ресилкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року К 5-40
на чверть р. К 2-70
місячно . . . К —90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

*Справа нового войкового закона. — Сподіване
уступлене Сазонова. — Ворохобня в Альбанії. —
Російско-німецькі переговори.*

Справа войкового закона і войкового карного поступованя ще не дійшла до успішного висліду. Міністри-президенти гр. Кін-Гедерварі і бар. Бінерт були на спільнім послуханю у Цісаря, на котрім обговорювано основну сию справу. Вправді показала ся можливість порозуміння, однак справи не рішено, а Цісар поручив обом правительством дальше вести переговори.

Російський міністер заграничних справ Сазонов по тяжкій і довгій недужі буде приневолений на довший час піти на відпочинок і вже тепер оглядають ся за наслідником. І виринає знов кандидатура амбасадора Чарикова в Константинополі.

Се кандидат новославистів, панславистів і Англії, а коли би повело ся его видвинути на становище міністра заграничних справ, то се викликало би цілковитий переворот в розпочатій міністром Сазоновом мирній політиці заграничній російської держави, а спричинило би по-

ворот до найгірших часів заборчої політики Ізвольського. Чариков був першим помічником Ізвольського в часі сербської войнової грози, а ціле тодішнє становище Росії і всі ново- і панславянські змаганя, то робота Чарикова. Яко противник Австро-Угорщини і провідник змаганя до відокремлення Німеччини, стояв він за Ізвольським і вже тоді готовив ся обняти міністерство заграничних справ. Се явна тайна, що тоді вже за кулісами розгравала ся боротьба між Чариковом і Ізвольським і довела до побіди сего послідного. Чариков був приневолений піти до Константинополя на амбасадора, де на власну руку почав ново- і всеславянські крамоли просив Австро-Угорщини і підбурював против нашої монархії балканські держави. З упадком Ізвольського утратив також Чариков підвалини, а відкликане его з Константинополя протягнуло ся тільки через недугу Сазонова. Тепер мав би Чариков стати наслідником Сазонова — а то було би грозою і поважною небезпостою для Росії і для европейского мира. Вправді Чариков не конче добре записаний на царськім дворі, однак впливи ново- і панславистів та Англії побивають ся за ним. Однак мимо сего можна сподівати ся, що цар не дасть керми заграничної політики в руки Чарикова.

Альбанські повстанці не доводять до рі-

шучого бою а держать ся сеї тактики, щоби турецкі войска втягнути в гірські звори. Сила їх виносить тепер коло 1.500 людей, а наколи з ними злучать ся Мірадети, що небавом послідує, тоді скріплять ся они ще більше. Щоби згнобити повстанє в так неприступних горах, потребував би Торгут Шефкет-паша околдо 15.000 войска, а такого числа в тих обставинах зібрати не може.

Тимчасом в Цетинії до „Vossische Ztg.“ звіщають, що оногди відбув ся бій в окрузі Малісорів в значнім віддаленю від чорногорської граници. Вправді нема доси подрібних вістий про сей бій, але се річ певна, що турецкі войска понесли поражене і опинили ся в скрутнім положеню. Торгут Шефкет-паша має гроголосити виімковий стан і розпочати рішучу діяльність против Альбанців.

Також в околиці Тузі і Маг точив ся кровавий бій, окружено поодинокі відділи войска, котрі тільки незвичайною рішучостою веспіли перебити ся. Два відділи коло Тузі попали в засідку.

Після поголосок ведуть ся в тайні якісь переговори між Росією а Німеччиною.

„Утро Росії“ зазначає, що ті переговори трохи задержали ся в причини поставленя із сторони Росії якихсь нових жадань „засадничого значіння“. Німеччина взагалі мала вика-

Пропало.

(З французского — Ж. Рікарда).

То було може яких трийцять днів тому назад, як у Бріняка на селі — того красного полудня, коли то сонце пускає своє тепле, хоч вже блідше проміня на той перший, легонький холод, що вже звіщав надходячу осінь.

Підчас, коли ми чекали тої години, коли будемо могли витягнути заставлені сіти з хорошої розтоки Марни, котра там повільними закрутами суне ся почерез сіножати, мов би величезна, заспана, сріблиста змія, балакали ми під великою, ясною верандою, переповненою забиваючим запахом геліотропу, що вже зачинав вянути. А хороший той собі чоловічок, той Бріняк. Давнійше був він офіциром при кавалерії, груди у него широкі, лице повне здорової закраски, а чертами трохи кінчастими та з великою сивою бородою. Колись свого часу був той чоловік гуляка, що любив уживати. Увійшов в житє як раз під ту пору, коли цісарство стояло на висоті своєї св'ятлоти, уживав всюди розкоші, де лиш дало ся, тай коли настала республіка, не думав зовсім розставати ся зі солодощами сего св'ята, бавив ся добре за пана Тірса тай за Мак Магона, а навіть і за Ірея. Аж ось сім літ тому назад сподобалось гостцеві завітати до него.

Ему порадили пити якусь мінеральну воду. Він то робив при якімсь жерелі, звідки

била горяча, не конче пахуча вода, тай війшов ся там в якоюсь Англією, такою стрункою і простенькою як красна бамбусова троща. Він виглядав ще дуже добре, а мав великий маєток. Слідуячої зими хороша Англійка віддала ся за давного офіцира від кавалерії.

Они мають дитину і суть дуже щасливі. Балакаючи, перейшли ми попри малий сальон, що виходив на зимовий город і там побачив я в кутику синка мого господаря, Гастона, що сидів собі чейненько коло стола. Був то любенький, чорнявий хлопчина; він пустив перо на стіл і водив очима, повних глибокої задумчивости, за літаючим летом стріли ластівки, що крутила ся понад великою муравою та вилловлювала рої комарів.

Того красного дня, в тім сальоні, в котрім від ясно освітленої веранди ніби ще темнійше вдавало ся, як в палаті дожів, стало мені жаль хлопятка, що мусів тут сидіти мов би у в'язниці, і я не видержав та спитав мого приятеля:

— Як ти маєш серце в так красний день казати бідному хлопчині сидіти в комнаті?

А Бріняк сказав на то:

— Мій любий, скоро він навчить ся писати, дам ему спокій, бо ему нема ще пять літ, а дуже розумний, але насамперед мусить навчитися писати... розумів ся, добре писати.

— Мабуть чи не для того, що ти сам пишеш як курка лабоку, та не можеш сам того перечитати, що написав?

— Тай то би була одна причина; треба, бачиш, не допустити до того, щоби діти мали

ті самі хиби, що нам колись ставали в житю на перешкоді... а відтак...

Мій дорогий Бріняку, не знаю, чи то від того, що ти за богато сидиш на селі, але мені якось здає ся, що з тебе став взірцевий чоловік...

Він перебив мені живо:

— Ну, як би й не було, а такий то умів добре кермувати своїм житєм... але чи сказати тобі правдиву причину, задля котрої я так дуже уважаю, щоби мій синок навчив ся добре писати? То історія ще в тих часів, коли би ніхто не назвав був мене взірцевим чоловіком... то вже дуже давно тому, ще в р. 63. Тоді було Баден лиш от собі Баден Баден, а Монте Карльо було ще лиш малою рибацкою дірою. Все, що називало ся „шиком“, або що ніби ним хотіло бути, вибирало ся в перших днях липня туди. Я того року лишив ся був в Парижі, бо — але се не належить до річи... Коротко сказавши, я тоді дуже нудив ся в моім маленькім помешканю при улиці Тейву, аж ось одного дня приносять мені якийсь лист. Хтось жадав від мене гроший, але не в такий спосіб, що ніби хотів по просту від мене вимусити, або що розписував ся довго о своїм нещастю, та обіцював вдячність аж до смерти і т. д.; ні, в листі було коротко і ясно сказано: Не маю вже ні шелюга. Пришли мені зараз 300 франків, щоби я міг заплашити рахунок в готелю і вернути назад до Франції і там внорядкувати мої відносини, або ще ліпше, пришли мені 50 луйдорів, щоби я міг видвинути ся...

зати недостачу уступчивості для російських жадань і всілякими способами стараєся проволіти переговори в надії, що Росія не нині то завтра може остаточно посварити ся з Хіноку, а тоді буде мусіла зречи ся всіх жадань і поробити уступки. Що до змісту самих переговорів дуже мало відомо і то лиш з вісток заграничної праси. Мають они передовсім відносити ся до поділу круга впливів в Персії, російських залізничних концесій в тім краю і вкінці того кусника багдадської залізниці, який лучить головний шлях залізничний з перським заливом.

„Утро Россіи“ побоює ся, щоби з тих переговорів не виринули знов які неприємні несподіванки, супротив звістних вже не дуже удачних виступів російської дипломатії на тім полі.

Рівночасно „Русское Слово“ подає з зовсім віродостойних жерел основні точки порозуміння між Росією а Німеччиною, виготовлені в Берліні, а маючі вскорі одержати згоду обох згаданих правительств. Бо порозуміння складає ся з слідуєчих точок:

Російське і німецьке правительство в однаковій степені вискажують бажання і konieczність задержання status quo на близьким і середнім Выході, та зобов'язують ся не брати участі безпосередної чи посередної в якій небудь політичній умові, направленій против Росії і Німеччини.

Німецьке правительство признає суть російських політичних і економічних інтересів в північній Персії, а російське правительство з своєї сторони признає, що Німеччина має економічні інтереси в тім краю.

3. Російське правительство зрікає ся безпосередного чи посередного противдїляння ні-

мецькому проєктові вибудованя багдадської залізниці і уділяє своєї згоди на полученя тої залізниці з сіткою кавказкою і з тими шляхами, які будуть вибудовані на перській території.

4. Російське правительство піднімає ся вибудованя шляху Ханекен-Тегеран, однако з правом відступити ту концесію товариству залізниці багдадської, або якому иншому синдикатові.

Н О В И Н К И

Львів, 26 цвѣтня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** С. В. Цар іменовував приватних доцентів з титулом надзвичайних професорів дра Ренцого і дра Макса Германа надзвич. професорами патології і терапії внутрішніх недуг, вглядно літургії на львівськйм університеті; приватному доцентови дрови Юл. Маршлерови надав титул надзвич. професора на львівськйм університеті. — Міністер торговлі іменовував старшого управителя почт. Тооф. Коссоногу в Тернополі директором уряду почт. в Перемишлі. — Президент галицької дирекції почт і телеграфів переніс ад'юнкта будівництва Казим. Ковалевського іа Станислава до Львова, а комісара будівництва Стан. Андерса ві Львова до Станислава.

— **Вибори до львівської ради повітової** розписані в групі більшої поєдлости (10 членів) на день 6 жовтня с. р.; в громад сільських (12 членів) на день 28 вересня; в громад міських (2 члени) на 4 жовтня а з групи найвасше оподаткованих (2 члени) на день 5 жовтня с. р.

— **Красва Рада шкільна** затвердила в учительськйм званю і надала титул професора отсим дійстним учителям середних шкіл: Гн. Павлюхови в рускій гімназії в Станиславоі, Ів. Носалеви в ІІ гімн. в Новім Санчи, Ст. Курчакови в гімназії в Горлицях, Меч. Войковскому в І (польській) в

Тернополі, Войт. Мороневи в гімн. в Бучачи, Ром. Моленді в гімн. в Яселі; іменовала вступниками учителів: о. дра Теоф. Хцюка в гімн. в Перемишлі на Засаню, Мар. Венгжиновича та Емілія Небещанського в ІІ гім. польській в Станиславоі, дра Зд. Ляйхгебера вступником головного учителя в уч. жіноч. семінарії в Перемишлі.

— **Ліцитація.** Дня 4 мая 1911 о год. 9 відбуде ся в магазинах товарових стації Ярослав публична ліцитація невідобраних товарів як коняк, рум, лікери, сїрники, порцеляна, фарби, рури залізні, матерії вовняні і т. и.

Дрібні вісти. Перемиска вілія Руск. Товар. Педагогічного порішила отворити в новим роком шкільним приватну жіночу семінарію учительську. — В Києві на розпорядок тамешної „охраны“ арештовано редактора „літер.-Наук.-Вістника“ С. Веселовского, одвічального редактора „Ради“ Галевича, А. Костелеца і кілька ще инних Українців і Українок. Офіціальна петербургска телеграфічна агентура оголошує в Києва таку телеграму: „Арештовано в Києві конференцію українських соціал-демократів в числі 6 мужчин і 2 жєнщини; в зв'язи з тим переведено ряд ревізій. — Липован Теофан Форніч Архіпов, котрий — як ми доносили — в самоубийчїм намірі підрівав собі горло у в'язниці черновецького суду кр. і потім був перевезений до інквізиційного шпиталю, утік в неділю в ночи ві шпиталю і заволік ся аж до рідного села, де его на дорозі під селом найдено лежачим ще живого. Батько відставив его навад до суду вглядно до шпиталю, де він мабуть вже й помер.

— **Кровава бійка в Карові.** В неділю вечером приїхали з Угнова до Карова угнівські різники Жиди, щоби там відобрати кілька штук худоби, призначеної на заріз. Кажуть отже, що на тих різників напали карівські паробки, забрали кося і віз — з якої причини, се доси не вияснене — і побили різників. Один з різників побіг до Угнова і дав там знати жандармерії. Коли на другий день явила ся жандармерія і хотіла арештувати паробків, селяни ставили опір. Телеграфічно зав'язано компанію войска з Рави рускої і остаточно арештовано

Той лист — страшена мазанина — був датований в Баден; підпис такий, що годі его відчитати. Пробую відчитувати буква за буквою, ломлю собі голову, хто би то міг бути, що понаставляв такі каблучки... та годі, просто не можливо щось відгадати, що навело би мене бодай на якийсь слід.

В Бадені? Я мав в Бадені яких триста приятелів а з тих триста що найменше двіста дев'ятьдесят дев'ять таких, що готові були пустити й послідного луйдора... Але то злощастне ім'я... чейже преці можна би его відгадати.

Через два дні я не робив нічого лиш думав і роздумував над тим, хто би то міг бути, та жождому, хто лиш мені понав ся, давав відчитувати той підпис. Та дарма. Кождий здогадував ся инакше.

Можеш собі подумати, як мене то роздразнило. Мені здавало ся, що то було би підлотою не поратувати приятеля грішми... А що найбільше мене гнівало, то погадати собі, що то погане писмо могло би походити від когось, кого я дійсно любив.

Я теляграфував до яких десяти або дванадцяти ширих приятелів, але ні один з них не писав того листу.

От я пішов до знатоків. Один сказав мені, що то ім'я треба читати Касерніє і то так певно, що він готов би на то перед судом присягати. Другий сказав, що того підпису не можна инакше прочитати як Сіктіне, і він так само на то би присяг; третій наконець сказав, що то взагалі не якийсь підпис, лиш якесь слово і то слово „дружба“.

Я не знав ніякого ані Сіктіне ані Касерніє.

Я став переглядати спис членів офіцерського кружка, дивив ся до мові книжки адресової, переглядав одно ім'я за другим... Не міг нічого інакше відшукати! — Наконець взяла мене ніби якась горячка і я вже забув на головну річ, що то розходить ся о поміч для якогось приятеля, а мав на думці лиш то одно, щоби відгадати само ім'я.

Аж третого дня, як би мені хтось шепнув до уха, прийшло мені на гадку, що буде

найліпше написати до того готелю, котрий мені подав той нещасливий грач мазайло, щоби мені прислали звістам спис всіх гостей, котрі там мешкають. Тодги треба би мені написати до всіх знайомих подорожних в тім готелі. То мене успокоїло. А дійсно того мені і треба було, бо я зваз ся був до діла з такою якоюсь непонятною мені ревностію, як би то щось загадочного або щось злощастного мене до того перло.

Вечером того третого дня ляг я вчасно спати і зараз заснув.

А мушу тобі признати ся, що я тогди, як і впрочім аж до нинішного дня маю той звичай, що у мене в ночи горить лампа; дуже не люблю того, бути хоч би лиш на хвилику на потемки.

Отже тої ночи... а то дійсно дивна річ, і мене від того часу, кілька разів то собі погадаю, бере якесь дивне чувство... Тої ночи розбудив мене якийсь дивний шелест, оттак як би щось тихенько тріщало.

Я собі опісля ніколи не міг пояснити, від чого би то походив той шелест; може бути, що від погасаючої лампи, бо я знайшов ся нараз серед темноти... Насамперед щось як би мене зі страху за горло стиснуло... То так у мене завжди буває в темоті... І заки я мав час добре очуняти, чую... Так мій любий, то не здавало ся мені, але я таки добре чув — скажеш може, що то велике роздразненя нервів? Нехай і так!... отже чую якийсь голос, що тихенько шепче до мене: Жак Лермініє.

Студений піт виступив на мене і я не міг би був сказати для чого.

В одній хвили я зовсім очуняв, схопив ся, засвітив світло і прочитав ще раз лист з Бадену...

Як то стало ся, я не міг того імени зараз прочитати? Таж оно таке було ясне, як сонце!

Лермініє, той такий любий хлопчище, що то так завжди готов був до якоїсь прислуги, але трохи шалений, котрого я ще в молодих літах дуже був полюбив, а відтак десь стра-

тив а очий. Опісля ми десь знову раз і другий зішли ся в якийсь закутині на дорозі життя, де то чоловік оттак лиш на борві подасть: „Як ся маєш?“... а відтак спитає: „Як живеш?“ — і розходить ся знову може на богато літ.

Бідний Жак! Так ми его, бачиш, називали завжди в школі Ст. Сір. Ну, дістане своїх тисяч франків! Я подивив ся на годинник: північ вже була минула, отже тепер годі вже що робити, але зараз завтра... І я зараз написав лист а поясненям всего і оправдав ся та зложив гроші і запечатав... І підчас того все приходило мені зясно на гадку, що той тихенький шепіт, який я чув: то був точісенський голос Жака, коли він був чогось дуже роздразнений!

Дивна то річ, як то в нашім мозку згадає відзивав ся, як она з него добував ся, подумав я собі, та як то стало ся, що я в тій хвили і до того ще заспаний нагадав собі ім'я тай голос бідного Жака! І я вдволений та успокоєний положив ся знову і вже не думав о тім голосі серед темноти в тихій комнаті.

Ну, дійсно... я вже о тім не думав... аж до тої хвили, коли я третого дня дістав депешу з Бадену, в котрій мені сказали, що мій лист з грішми віддали назад на почту, щоби мені его звернути.

Бідний Жак передвчєра відобрав собі життя, передвчєра о півночі... в тій самій хвили, коли моя нічна лампа з тим якимсь шелестом, як би тріщала і погасла, а то так затріщало, як би хто потягнув пістолет...

Бріняк відкашляв трохи, щоби мати чистіший голос, бо під конець якось дивно стра- тив був голос.

— От тому то я дуже уважаю на то, щоби мій син навчив ся красно писати — сказав він і усміхнув ся якось сумно.

війта Кота і 24 селян, котрі побили кількох жидів, між ними й угнівського рабіна та мали вбито забрати жидам гроші. Арештованих відставлено до суду повітового в Угнові.

— **Нещаслива пригода.** В Ринку під ч. 5 відналяє властитель Райх свою каменницю, а робітники, працюючи при тім, не усталивши ніяких остерігаючих знаків, зачали онюгда витягати на висоту другого поверха драбину. Слабі, перетерті шнури урвали ся при тій роботі а драбина, спадаючи на тротуар, зранила тяжко в голову 13 літнього хлопця, Стефана Блямута, сина майстра кравецького. Поготівля ратункова орєкла, що хлопчина крім тяжкого зранєня і потовчєня дізнав тяжкого потрясєня нервового. Справою сею заняла ся також і поліція.

— **Огні.** Минулої середі займила ся в Борщєві на передмістї Пастівник внаслідок дїточої необережности шопа а при сильнім вітрі огонь перекидав ся на сусідні і навіть далеко віддалені будинки з такою скорєстїю, що ратунок сторожі пожарної був просто неможливий. Внаслідок того згоріло звиш 200 будинків і 80 родян осталоє без стріхи. Шкоду обчислюють на звиш 200.000 корон. — В селі Розважи, золочівського повіта, у Великодний понєдїлок, коли багато тамонних людей вийшло на богослужєня до матерної церкви в сусіднім Підлиєску, бавили ся хлопці на обїєстї Стефана Моспана стрїлянем з малого пістолєта при помочи сїрників і підпалили стодолу. Заким люди з церкви прибїгли і надїхали сторожі пожарні, стануло 50 загород сєлянських в полумїні і вигорїли до тла так, що погорїльці лишились лиш в тім, що мали на собі. Погорів також фїльварок, підчас коли посєсорі пп. Пулчєрти були того дня на весїлю у Львові. Згоріло також багато домашних звїрят, майже всі кури, а також гроші і цїнні папєри. Шкоду обчислюють на яких 100.000 кор. Лиш 33 загород було обезпечєних від огню а то по більшїй частї в „Днїєстрі“, котре має виплатити 28.300 кор. відшкодованя. Як би не то, що в 20 минут по вибуху огню наспїло аж 10 сторожїй пожарних з сусідних мїсцевостїй, і спинили огонь, було би цїле село пішло з димом. — Погорїло також село Повїтно, городецького повіта, а причиною огню стала ся необережна свєяточна стрїлянина. — В Малїх Будах під Перемишлем займив ся онюгда з незвістної причини лїс і зачав горїти. З Перемишля наспїла сторожа пожарна і по кількох годинах енергїчних трудів удалоє їй огонь угасяти.

Буде він мати 30 поверхів а вежа на нїм ще 25 поверхів. (Справдєшна вежа вавилонська!)

Цїна збіжа У Львові.

дня 25-го цвїтня :

Цїна в коронах за 50 кїдьо у Львові.

Пшениця	12.—	до 12:20
Жито	7:40	" 7:60
Овес	8:20	" 8:50
Ячмінь пашиний	7:50	" 8:30
Ячмінь броварний	8:20	" 9:50
Ріпая	—	" —
Льнянка	—	" —
Горох до варєня	9.—	" 13.—
Вика	10.—	" 10:50
Бобик	8:20	" 8:50
Грєчка	—	" —
Кукурудза нова	—	" —
Хмїль за 50 кїдьо	—	" —
Конюшина червона	70.—	" 85.—
Конюшина біла	80.—	" 95.—
Конюшина шведська	65.—	" 75.—
Тимотка	50.—	" 65.—

Надісланє.

Ми не хочемо мати болю голови, болю в поясї, зубів, ломаня тїла, колєна в боку, ревматичних болїв плєчей і мускулїв. Ми уживаємо елюїд Феллера в маркоу „Elsafluid“. — Ми самї перєсвїдчили ся о его знаменитих успїхах, усмиряючих кашель, помагаючих на бїль грудий і пр. Пробний гуан 5 К, два тувияи 8 К 60 с. франко. — Вирабляє лишє аптїкар Е. V. ФЕЛЛЕР, Stubica, Elsaplatz N. 260, Хорвадія.

Руско - польска

Тєрмінєольогїя

ві збіркоу ІНШІХ СЛІВ до шкїльної і приватної науки.

На підставі шкїльних підручникїв

владив

ІОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитєль школи ім. М. Пашкевича у Львові, 1910.

Накладом автора.

— Цїна 1 К (опаска 5 сотикїв).—

ЗМІСТ : 1) Вєтуп — 2) Рєлігїя — 3) Психольогїя — 4) Лєогїка — 5) Пєдагогїка — 6) Рускїй язык-Лїтература — 7) Рускїй язык-Граматїка — 8) Гєогрѣїя — 9) Ієсторїя — 10) Рахункї — 11) Гєомєтрїя — 12) Начєркова гєомєтрїя — 13) Соматольогїя — 14) Зоольогїя — 15) Ботанїка — 16) Мінеральогїя — 17) Цїгїяна і Лїчнїцтво — 18) Фїзїка — 19) Хємія — 20) Господарство — 21) Калїграфїя — 22) Рїсункї — 23) Музїка і Спїв — 24) Ручнї жївотчї работї. — 25) Гїмнастїка (рухалїка) — 26) Тєхнєольогїя (slöjd).

„Закон ловецький“

брошуру на часї і для всіх потрібну, замовляйте по цїні 80 с. враз з перєсылкоу у накладника І. Мойсейовича, ул. Осолїнських ч. 11.

— Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладїла Леонтїна Лучаєвська. Львів 1910. Накладом Мїкола Зячкївського. З друкарнї Івана Айхєльбергєра, Львів, Рїнок ч. 10. — Цїна одного примїрника 1 К 50 с.

Рух поїздів залїзничих

обовязуючий з днєм 1 мая 1910 р. пієля часу європейского

ЗАМІТКА. Поїзди поєїзні вїзначєні грубїм друком. Нічнї годїнки від 6:00 вєчєром до 5:59 рано суть окмєчені підчєрковєном числєм мїнуток.

Приходять до Львова

на головний двірєць:

- З Кракова : 2:30, 8:55, 1:15, 1:30, 8:40, 7:27, 10:10, 5:45, 10:05.
- З Підволочїска : 7:20, 12:00, 2:15, 5:40, 10:30
- З Черновєць : 12:20, 5:45*, 8:05, 10:21**, 2:05, 5:53, 6:35, 9:50
- *) Із Станїславова. **) З Коломнї.
- Зї Стрїя : 7:28, 11:45, 4:25, 7:41, 10:19*, 11:03
- *) Від 19/6 до 11/9 в недїлі і р. свєятї.
- З Самбора : 8:00, 9:58, 2:00, 9:00.
- З Сокаля : 7:32, 1:20, 8:00.
- З Яворова : 8:15, 5:00.
- З Підгаєць : 11:15, 9:58.

На Підгаєць:

- З Підволочїска : 7:01, 11:40, 2:00, 5:17, 10:13
- З Підгаєць : 10:54, 9:44.
- З Винїк : 6:29, 7:26, 11:55*.)
- *) Лїж в сєреду і суботу.

На Лїчакїв:

- З Підгаєць : 10:36, 9:27.
- З Винїк : 7:08, 6:11, 11:38*.)
- *) Лїж в сєреду і суботу.

Вїдходять зі Львова

в головний двірєць:

- До Кракова : 12:45, 3:55, 6:04, 8:25, 8:40, 2:45, 3:15, 6:55, 7:45, 11:15.
- До Підволочїска : 6:20, 10:40, 2:16, 8:10, 11:10, 11:34.
- До Черновєць : 2:50, 6:10, 9:10, 9:35, 2:23, 10:34, 2:52*, 5:59**.)
- *) До Станїславова. **) До Коломнї.
- До Стрїя : 7:30, 10:15, 6:50, 11:35, 1:45.
- До Самбора : 6:00, 9:05, 3:40, 10:40.
- До Сокаля : 7:34, 2:30, 7:10, 11:35*.)
- *) До Раїи рускої лїж в недїлі.
- До Яворова : 8:20, 6:30.
- До Підгаєць : 5:53, 6:16.

З Підгаєць:

- До Підволочїска : 6:35, 11:00, 2:31, 8:33, 11:33.
- До Підгаєць : 6:12, 6:30.
- До Винїк : 1:30, 10:30*.)
- *) Лїж в сєреду і суботу.

З Лїчакєвова:

- До Підгаєць : 6:31, 6:50.
- До Винїк : 1:49, 10:54*.)
- *) Лїж в сєреду і суботу.

Оповїщенє.

Поодаю сїм до вїдомостї всім інтерєсованим, що від нять (5) лїт займаєсь копанєм кернїць (студєнь) з бетоновими рурами. Роботу мою виконую скоро в кождїй порї року і для цїлковитого вдоволеня властїтєля кернїцї.

Піднимаєсь виконати і вставити рури до кернїцї до 50 метрової глєбини. Рївнож обовязуюєсь направити і вїкїнчїти розпочатї а недокїнчєні і зїпсованї кернїцї иншїми а не фаховими майстрами. Блїзших полєнєнь і вїформаций на жаданє поодаю устно і письменно.

Іван Лєсюк

господар в Кєвалївцї, п. п. Яблонїв коло Коломнї.

За редакцїю вїдповїдає: Адам Крєховєцкїй.

Тєлєграмнї.

Київ 26 цвїтня. Внаслідок приказу командантє київського округа войскового вїддано під военний суд чотїрох інжїнерїв і 10 уряднїкїв обжалованих о провинї службовї.

Париж 26 цвїтня. Агєнтїя Гаваса доноєить з Лїсбонї: Лїсбонське духовєньство зїбрало ся вчєра по полуднї під проводом патрїярха і ухвалоило: Признаючи трудну і непокєячу сїтуацїю, в якїй знайшла ся церков супротив декрету о роздїлі церкви від держави, духовєньство в повнїй згодї з патрїярхом заявляє готовїсть понєсти всякї жертви в цїли оборонї прав церкви і свобїдного виконуваня душпаєтерських властїй. Духовєньство всіх єпархїй прилучає ся до поступованя лїсбонського духовєньства в справї декрету о роздїлі церкви від держави. Епїскопї вїдбудуть збори а ухвалять їх переадауть Папї.

Пєтербург 26 цвїтня. Дотєперїшний австрєо-угорський амбасадор Бєрхтольд вїдїхав вчєра вєчєром з Пєтербурга.

Нью-Йорк 26 цвїтня. Плїани будови найбільшого дому в Нью-Йорцї суть вжє виготовленї. Висота дому буде вїносити 750 стїп.

Добрий апетит!

Здоровий жодунок маемо, а ніякої недуги жодудка, ніяких болів з причини уживання прочищуючих рабарбарових пігулок Феллера з маркою Elsapillen. Кажу Вам з досвіду, спробуйте їх також. Вони регулюють столець, улекшують травлене. — 6 коробок franco 4 К. — Вирабляє виключно аптикар Е. V. Феллер, Stubica, Elsaplatz, No 260, Хорватия.

ЧВ. 51.979.

Львів, дня 20 цвітня 1911.

Оголошене.

В краєвих низших школах рільничих в Березниці п. Стрий, в Городенці, в Ягольниці, в Кобірничих п. Кенці, в Милятині п. Ряшів, в Суходолі п. Коросно, починає ся рік шкільний 1911/12 з днем 1 липня с. р.

Краєві низші школи рільничі мають на цілі образоване передовсім синів селян на здібних і практичних господарів.

Цілий курс наука триває три літа.

Всі ученики мешкають в заведеню.

Оплата за удержане в інтернаті виносить 150 К піврічно.

Ученики незможні можуть бути прийняті на кошт фонду краєвого с. в. одержуть безплатне поміщене в інтернаті, харч і одіж з виїмком обуви і біля і вносять лише шкільну оплату в квоті 5 К за піврік.

Поданя о прийняте до низшої школи рільничої треба вносити найпізнійше до 15 червня с. р. до Дирекції одної з поданих висше рільничих шкіл. До поданя, що є вільне від стемпля, треба долучити: 1) метрику хрещеня на доказ, що кандидат укінчив 15 літ, 2) свідощтво здоровля, виставлене лікарем, 3) свідощтво шкільне з укінчення народної школи, 4) свідощтво убожества, наколи кандидат убігає ся о прийняте на кошт краєвого фонду.

Пйотровский.

Кожда з Пань

не опре ся пробі, если огляне не без примусу замовленя прегарні новини в зефірах, барханах, воалю, сатини, шовку, атласі, оксфоргі, адамашку, канефас, обрусах, ручниках і всякого рода полотен. Пропу жадати письменно найновійшої весняної колекції взорів товарів полотняних і бавовняних, котру висилаемо гратіс і франко. — Комилетні виправи шлюбні, для готелів, санаторий, і т. и. — Ткальня полотен і перворядний дім висилковий

Братя Крейцар Добрушка Ч. 11.

Пропу на пробу замовити 30 м. сортованих решток . К 18
6 простирал білованих
150/200 тільки . . . К 14
1 шт. румбурского по-
лотна 20 м. тільки . . . К 11

На случай несподобаня, товар принимаемо назад.

Оповіщене.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятині запрашає на

Загальні збори

котрі відбудуть ся дня 9 мая 1911 о годині 4-ій по полудни.

Порядок дневний:

- 1) Відчитане протоколу з послідних зборів.
- 2) " справозданя з люстрації звязкової.
- 3) Замкнене рахунків за рік оборотовий 1910, справозданя комісії шконтруючої і уділене Дирекції абсолютгорі.
- 4) Затвержене розділу висків доконаного по мысли § 79 статуту.
- 5) Вибір 6 членів до Ради надзираючої.
- 6) Затвержене вибору Дирекції.
- 7) Внесеня членів.

З Ради надзираючої Товариства задаткового.

Снятин, дня 18 цвітня 1911.

Секретар:
Иосиф Мушинський.

Презес:
Филимон Огоновский.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може принимати оголошеня виключно лиш ся агенция.